блѣче и той дрехы-тѣ си, и пророчество-
ваше и той прѣдъ Самуила, и лѣжеше
[m]голъ прѣзъ всичкый-тъ онзи день и
всичкѫ-тѫ нощь. За това казуватъ: И
[y]Саулъ ли е между пророцы-тѣ?

ГЛАВА 20.

1 И побѣгнѫ Давидъ отъ Навіоѳъ *който е*
въ Рамѫ, та дойде, и рече прѣдъ Іона-
ѳана: Що сторихъ? коя е неправда-та ми,
и кой е грѣхъ-тъ ми прѣдъ бащѫ ти, за
2 който иска душѫ-тѫ ми? А той му ре-
че: Да не бѫде: ты нѣма да умрешь: ето,
баща ми нѣма да направи нищо, ни голѣ-
мо ни малко, което да ми не обади: и
защо бы скрылъ баща ми това нѣщо отъ
3 мене? не е така. И заклѣ ся Давидъ още,
и рече: Баща ти знае извѣстно че азъ на-
мѣрихъ благодать прѣдъ тебе; за това
дума: Нека не знае това Іонаѳанъ, за да
ся не оскърби; но живъ Господь, и жи-
ва душа-та ти, само единъ раскрачъ има
4 между мене и смьрть-тѫ. Тогазъ рече Іо-
наѳанъ Давиду: Каквото желае душа-та
ти ще ти направіѭ.
5 И рече Давидъ Іонаѳану: Ето, утрѣ е
[a]новъ мѣсецъ, въ който азъ имамъ обы-
чай да сѣдіѭ съ царя заедно да ямъ: о-
стави мя прочее да идѫ, [б]да ся скрыіѭ
на поле-то до вечеръ-тъ на третій-тъ *день.*
6 Ако баща ти съзре че мя нѣма, тогазъ
речѝ: Давидъ поиска убѣдително отъ ме-
не дозволеніе да отиде [в]за скоро въ градъ-
тъ си Виѳлеемъ; защото става тамъ го-
дишна жьртва, за всичкый-тъ *му* родъ.
7 [г]Ако рече така: Добрѣ: *ще бѫде* миръ на
рабъ-тъ ти: ако ли ся разгнѣва много, да
8 знаешь че [д]зло-то е рѣшено отъ него. [е]И
тъй ты ще направишь милость на рабъ-
тъ си; защото [ж]си въвелъ ты рабъ-тъ си
въ завѣтъ Господень съсъ себе си. [з]Но
ако има неправда въ мене, умьртви мя
ты: защо да мя доведешь при бащѫ си?
9 И рече Іонаѳанъ: Да ти не бѫде никога
това: щото да знаехъ азъ наистинѫ че
зло-то е рѣшено отъ бащѫ ми да дойде
вьрзъ тебе, и да ти не извѣстіѭ това.
10 И рече Давидъ Іонаѳану: Кой ще ми
обади, ако ти отговори баща ти жестоко?
11 А Іонаѳанъ рече Давиду: Ела да излѣ-
12 земъ на поле-то. И излѣзохѫ двама-та на
поле-то. И рече Іонаѳанъ Давиду: Го-
сподь Богъ Израилевъ *е свидѣтель* ако,
около тойзи часъ утрѣ, *или* въ третій-тъ
день, като испытамъ бащѫ си, и ето, *има*
нѣщо добро за Давида, не испратіѭ тогазъ
13 до тебе да ти го извѣстіѭ, [и]Така да на-
прави Господь Іонаѳану, и така да прило-
жи! Ако ли баща ми е рѣшилъ зло-то
противъ тебе, ще ти извѣстіѭ *това,* и ще
тя испроводіѭ, и ще отидешь съ миръ:
и [і]Господь да бѫде съ тебе, както бѣше
14 съ бащѫ ми! И не само додѣ сьмь живъ
ще покажешь къмъ мене милость-тѫ Го-
15 сподніѭ, за да не умрѫ, Но и [к]въ вѣкъ
нѣма да отсѣчешь милость-тѫ си отъ
домъ-тъ ми: и тогазъ даже когато Го-
сподь истрѣби отъ лице-то на земіѭ-тѫ
16 всякого отъ Давидовы-тѣ врагове. И на-
прави Іонаѳанъ уговоръ съ Давидовый-тъ
домъ, и *рече:* Господь [л]да изыска *отмь-*
17 *щеніе* отъ Давидовы-тѣ врагове. И напра-
ви още Іонаѳанъ Давида да ся закълне,
поради любовь-тѫ му, коіѭто имаше къмъ
него; защото [м]го обычаше както обыча-
ше истѫ-тѫ си душѫ.
18 И рече му Іонаѳанъ: [н]Утрѣ е новъ мѣ-
сецъ: и ще видятъ че тя нѣма, защото
19 сѣдалище-то ти ще бѫде праздно. И *като*
стоишь три дни, да слѣзешь по скоро и
[о]да дойдешь на мѣсто-то, дѣто бѣше ся
скрылъ въ день-тъ на онѫзи работѫ, и
20 да сѣднешь при камыкъ-тъ Езилъ. И азъ
ще устрѣліѭ три стрѣлы отъ странѫ, ка-
21 то че стрѣлямъ въ цѣль. И ето, ще пра-
тіѭ момче-то *и ще му кажѫ:* Иди, намѣ-
ри стрѣлы-тѣ. Ако рекѫ нарочно на
момче-то: Ето, стрѣлы-тѣ сѫ отъ самъ
тебе, земи гы: тогазъ ты ела, защото е
миръ тебе, и нѣма никакѫ поврѣдѫ,
22 [п]живъ Господь: Ако ли рекѫ на момче-
то така: Ето, стрѣлы-тѣ сѫ отъ татакъ
тебе: иди въ пѫть-тъ си, защото Господь
23 тя е испроводилъ. А [р]за слово-то което
смы говорили азъ и ты, ето, Господь *не-*
ка е свидѣтель между мене и тебе въ вѣкъ.
24 И тъй скры ся Давидъ на поле-то: и
когато дойде новомѣсечіе-то, царь-тъ сѣд-
25 нѫ на трѣпезѫ-тѫ да яде. И сѣднѫ царь-
тъ на сѣдалище-то си както вынѫгы, на
сѣдалище при стѣнѫ-тѫ: а Іонаѳанъ ста-
нѫ, и сѣднѫ Авениръ при Саула, а Да-
видово-то мѣсто бѣше праздно. Саулъ о-
баче не каза нищо прѣзъ онзи день: за-
26 щото рече въ себе си: Нѣщо му ся е слу-
27 чило та [с]не е чистъ; нечистъ ще да е. И
на утринь-тѫ, вторый-тъ день на мѣсецъ-
тъ, *пакъ* Давидово-то мѣсто бѣше праз-
но: и рече Саулъ на Іонаѳана сына си:
Защо не дойде Іессеевъ-тъ сынъ на тръ-
28 пезѫ-тѫ, нито вчера, нито днесь? И [т]от-
говори Іонаѳанъ Саулу: Давидъ поиска
убѣдително отъ мене дозволеніе *да иде*
29 до Виѳлеемъ, И рече: Пустни мя, моліѭ,
защото родъ-тъ ни *прави* жьртвѫ въ

т Мих. 1; 8. Вижь 2 Цар. 6; 14, 20.
у Гл. 10; 11.

—

а Числ. 10; 10. 28; 11.
б Гл. 19; 2.
в Гл. 16; 4.
г Вижь Втор. 1; 23. 2 Цар. 17; 4.
д Гл. 25; 17. Есѳ. 7; 7.
е Іис. Нав. 2; 14.
ж Ст. 16. Гл. 18; 3. 23; 18.
з 2 Цар. 14; 32.
и Руѳ. 1; 17.
і Іис. Нав. 1; 5. Гл. 17; 37. 1 Лѣт. 22; 11. 16.
к 2 Цар. 9; 1, 3, 7. 21; 7.
л Гл. 25; 22. Вижь Гл. 31; 2. 2 Цар. 4; 7. 21; 8.
м Гл. 18; 1.
н Ст. 5.
о Гл. 19; 2.
п Іер. 4; 2.
р Ст. 14, 15. Вижь Ст. 42.
с Лев. 7; 21. 15; 5 и друг.
т Ст. 6.